

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 grudnia 2012 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **12 grudnia 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **W. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawczynię oraz stronę pozwaną

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **28 czerwca 2012 r.** sygn. akt **III U 377/12**

I. **zmienia pkt I zaskarżonego wyroku w ten sposób ,że**

oddala odwołanie ,

II. **oddala apelację wnioskodawczyni W. S.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lutego 2012 r. ZUS Oddział w R. odmówił przeliczenia podstawy wymiaru emerytury W. S. oraz ustalenia świadczenia z aktualnie obowiązującą kwotą bazową . Organ rentowy wskazał , iż świadczenie dla wnioskodawczyni będzie w dalszym ciągu wypłacane według najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (tj. 112,86%) wyliczonego z dziesięciu kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1997 – 2006 r.

Odwołanie od decyzji organu rentowego wniosła W. S. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia emerytury z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej (obowiązującej od marca 2012

r.) przy ustalaniu zarówno części socjalnej jak i części składkowej emerytury. Wnioskodawczyni podnosiła, że po przejściu na wcześniejszą emeryturę w 2007 roku kontynuowała pracę i podlegała ubezpieczeniom w ZUS przez okres przekraczający 4 lata .

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania zarzucając, że wskaźnik obliczony z uwzględnieniem zarobków przypadających po przyznaniu emerytury jest niższy od wskaźnika dotychczas ustalonego .

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 28 czerwca 2012 r. :

- w punkcie I – szym zmienił częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do ustalenia począwszy od dnia 30 stycznia 2012 r. wysokości części socjalnej emerytury W. S. z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej na datę 30 stycznia 2012 r. ,

- w punkcie II – gim w pozostałej części odwołanie oddalił .

W pisemnych motywach orzeczenia Sąd Okręgowy zarzucił poczynione ustalenia : Decyzją z dnia 11 czerwca 2007 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni W. S. prawo do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 29 w związku z art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS . Podstawa wymiaru świadczenia emerytalnego została ustalona

z uwzględnieniem wskaźnika 112,86% wyliczonego z okresu od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury oraz do ustalenia części socjalnej tego świadczenia organ rentowy przyjął kwotę bazową 2059,92 zł

Wypłata emerytury została zawieszona , gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie . Organ rentowy od dnia 1 sierpnia 2007 r. podjął wypłatę emerytury dla wnioskodawczyni w związku z rozwiązaniem umowy o pracę . Przez cały okres zatrudnienia przypadający po przejściu na emeryturę (tj. od dnia 1 września 2007 r.) wnioskodawczyni podlega ubezpieczeniom społecznym , a pracodawcy odprowadzali do ZUS składki naliczane od wypłacanego wnioskodawczyni wynagrodzenia .

W dniu 5 stycznia 2012 r. W. S. wystąpiła do ZUS z wnioskiem

o przyznanie emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego . Równocześnie wnioskodawczyni domagała się przeliczenia świadczenia według nowej kwoty bazowej .

Decyzją z dnia 20 stycznia 2012 r. organ rentowy ustalił emeryturę wnioskodawczyni na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej . Wysokość tej emerytury ustalonej według nowych zasad jest jednak w przypadku wnioskodawczyni mniej korzystna od wysokości dotychczasowej emerytury ustalonej na starych zasadach . W konsekwencji organ rentowy kontynuuje wypłatę dla wnioskodawczyni świadczenia emerytalnego , dotychczasowego .

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie częściowo zasługiwało na uwzględnienie . Wnioskodawczyni od dnia 1 sierpnia 2007 r. pobierała wcześniejszą emeryturę , przyznaną w wieku 55 lat z tytułu stażu ubezpieczeniowego przekraczającego już wówczas 35 lat , na podstawie art. 29 ust 1 pkt 1

w związku z art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Z 2009 r. Nr 153 poz. 1227

z późn. zmianami) . Bezsporne w sprawie jest to , iż w przypadku wnioskodawczynie świadczenie emerytalne ustalone na nowych zasadach (art. 26 powołanej ustawy) jest dla wnioskodawczynie mniej korzystne od emerytury ustalonej na starych zasadach (art. 53 ustawy emerytalnej) .

Przed dniem 31 grudnia 2008 r. wnioskodawczynie spełniła warunki stażowe wymagane do uzyskania emerytury przewidziane w art. 27 w związku z art. 46 ustawy emerytalnej . Po ukończeniu 60 roku życia wnioskodawczynie przysługuje więc emerytura na starych zasadach . Jest to jednak świadczenie rodzajowo odmienne od wcześniejszej emerytury przyznanej wnioskodawczynie jeszcze

w roku 2007 na podstawie art. 29 powołanej ustawy . Ponieważ po przejściu na wcześniejszą emeryturę wnioskodawczynie podlegała jeszcze ubezpieczeniom społecznym w ZUS przez okres wynoszący 4 lata i 5 miesięcy . W ocenie Sądu Okręgowego z tego powodu część socjalna starej emerytury W. S. począwszy od dnia 30 stycznia 2012 r. powinna być ustalona z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej na wymienioną datę (art. 53 ust 4 ustawy) .

W podstawie prawnej orzeczenia zawartego w punkcie I-szym wyroku Sąd Okręgowy wskazał art. 477¹⁴ § 2 k. p. c. Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte

w punkcie II-gim wyroku Sąd Okręgowy podał , że na rozprawie w dniu 24 maja 2012 r. wnioskodawczynie żądała przeliczenia podstawy wymiaru emerytury

z uwzględnieniem wynagrodzeń za lata 1998 – 2007 . Z symulacji opracowanej przez organ rentowy na żądanie Sądu wynika jednak , że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia obliczony z lat kalendarzowych 1998 – 2007 wynosi 111,16% jest niższy od dotychczasowego wskaźnika przyjmowanego przez organ rentowy (112,86%) . Brak jest zatem w ocenie Sądu przesłanek do ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej , określonych w art. 110 ust 1 ustawy emerytalnej . Wnioskodawczynie nie spełnia również warunków wymienionych w art. 110 ust 2 powołanej ustawy zwalniających emeryta z wymogu wykazania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia .

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu zaskarżył apelacją ZUS /O w R. jak również wnioskodawczynie W. S. .

Organ rentowy w swojej apelacji zarzucił :

Naruszenie przepisów prawa materialnego , w szczególności :

- art. 27 i art. 46 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – t. jedn: Dz. U. 2009 r. , Nr 153 , poz. 1227 (dalej jako ustawa emerytalna) poprzez stwierdzenie , że wnioskodawczynie nabyła prawo do emerytury na warunkach art. 27 w związku z art. 46 ustawy emerytalnej , tj. na starych zasadach ,co miało wpływ na błędne zastosowanie art. 53 ust 4 ustawy emerytalnej , tj. przyjęcie do obliczenia części socjalnej emerytury kwoty bazowej z dnia nabycia prawa do tego świadczenia , tj. z 31 stycznia 2012 r. poczynając od tego dnia .

Apelacja zawiera wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania w całości .

Apelacja wnioskodawczynie W. S. zarzuciła :

- naruszenie przepisów prawa materialnego , w szczególności art. 110 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ,

- brak wszechstronnego zbadania całokształtu okoliczności sprawy .

Apelacja zawiera wnioszek

- o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie żądania przez przeliczenia świadczenia emerytalnego zgodnie z zasadami art. 110 i następnie powyżej wskazanej ustawy ,

ewentualnie

- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji

do ponownego rozpoznania .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja organu rentowego jest uzasadniona i skutkuje wydaniem wyroku reformatoryjnego przez Sąd II instancji .

Przedmiotem sporu była wysokość świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni W. S. .

Wnioskodawczyni na podstawie decyzji ZUS z dnia 11.06.2007 r. nabyła prawo do świadczenia emerytalnego w wieku 55 lat na podstawie art. 29 stosowanego poprzez art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych . Wysokość świadczenia ustalono zgodnie z treścią art. 53 ust 1 i 2 w/w ustawy emerytalnej .

Do obliczenia podstawy wymiaru przyjęto przeciętną wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w kolejnych 10 latach z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok , w którym zgłoszono wniosek o emeryturę (art. 15 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) tj. z lat 1997 – 2006 . Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł (wwpw) 112,86% . Wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie , więc wypłata

świadczenia została zawieszona . Wypłatę podjęto od 1.08.2007 r. Bezspornym jest , że również w latach : 2008 – 2011 wnioskodawczyni uzyskiwała przychód z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę .

Ponieważ wnioskodawczyni w dn. 30.01.2012 r. ukończyła 60 lat wystąpiła do ZUS z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury oraz obliczenie jej wysokości wg. najkorzystniejszych dla niej zasad . Przedstawiła zaświadczenia

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z lat 2007 – 2011 a więc z okresu po uzyskaniu prawa do emerytury z decyzji z dn. 11.06.2007 r.

Dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. po osiągnięciu wieku emerytalnego 60 lat dla kobiet 65 dla mężczyzn w roku 2012 możliwe było nabycie prawa do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych . Wysokość tego świadczenia obliczona została przez organ rentowy w decyzji z dnia 20.01.2012 r. na podstawie art. 25 i 26 w/w ustawy emerytalnej , a wysokość ta

(1782 ,35 zł) jest mniej korzystna od świadczenia dotychczas wypłaconego

(1901,14 zł) .

Dlatego wolą wnioskodawczyni było przeliczenie dotychczas wypłaconego świadczenia na zasadach art. 110 ustawy emerytalno – rentowej z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego już po nabyciu prawa do emerytury tj. po dniu 1.05.2007 r.

Organ rentowy na polecenie Sądu Okręgowego dokonał symulacyjnego wyliczenia wwpw z najkorzystniejszego dziesięciolecia 1998 – 2007 w dwudziestoleciu przypadającym bezpośrednio przed rokiem w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia (lata 1992 – 2011) . Wysokość tego wskaźnika wyliczonego zgodnie z art. 15 w zw. z art. 110 ust 1 i 3 ustawy emerytalnej wyniósł 111,16 % , a wyliczenie to nie było kwestionowane przez wnioskodawczynię . Ponieważ obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był niższy od wwpw przyjętego do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia w decyzji ZUS z dn. 11.06.2007 r. (wwpw 112,86%) , jak prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy , nie doszło do spełnienia ustawowej przesłanki zawartej w treści art. 110 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS , niezbędnej do ponownego obliczenia wysokości świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni z uwzględnieniem podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne przypadającej w części już po przyznaniu świadczenia emerytalnego .

Powyższe rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego potwierdzające w tej części legalność zaskarżonej decyzji organu rentowego jest w ocenie Sądu Apelacyjnego prawidłowe i odpowiada prawu .Zatem apelacja wnioskodawczyni domagająca się przeliczenia świadczenia emerytalnego na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest pozbawiona uzasadnionych podstaw faktycznych i prawnych i dlatego podlega oddaleniu na zasadach art. 385 k. p. c.

Sąd Okręgowy jednak w punkcie I – szym zaskarżonego wyroku dokonał ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni z zastosowaniem aktualnej kwoty bazowej (ze stycznia 2012 r.) w części socjalnej świadczenia a to na podstawie art. 53 ust 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS

z uwagi na wykazany przez wnioskodawczynię okres podlegania przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu po nabyciu uprawnień do świadczenia emerytalnego tj. po dniu 1.05.2007 r.

Rozstrzygnięcie to jest wadliwe i narusza prawo materialne tj. art. 53 ust 4 w zw. z art. 21 ust 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS .

Należy zwrócić uwagę , iż przepis ten dotyczył ustalania wysokości emerytury , do obliczenia której uwzględniono podstawę wymiaru innej (wcześniej

nabytej) emerytury . Zgodnie z treścią art. 53 ust 3- 4 w zw. z art. 21 ust 2 pkt 1 w/w ustawy emerytalnej podstawę wymiaru nowego świadczenia (emerytury w wieku powszechnym 60/65 lat) stanowiła zwaloryzowana podstawa wymiaru poprzednio przyznanej emerytury (wcześniej w wieku 55/60 lat) , zaś część socjalną ustalano jako 24 % kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do nowej emerytury , o ile ubezpieczony posiadał 30 – miesięczny okres ubezpieczenia przypadający po dacie przyznania pierwszego świadczenia .

Regulacja ta jednak nie ma zastosowania do wnioskodawczyni , która w styczniu 2012 r. ukończyła 60 lat i nabyła prawo do świadczenia emerytalnego w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego począwszy od stycznia 2012 r. na podstawie obowiązujących aktualnie dla tej grupy wiekowej przepisów tj. art. 24 -26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych . Wnioskodawczyni nabywająca prawo do emerytury w styczniu 2012 r. jako 60 –

latka nie może mieć ustalonej wysokości świadczenia na podstawie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS , ponieważ przepis ten w tym przypadku już nie obowiązuje .

Nowe okresy składkowe (przypadające po dniu 1.05.2007 r.) mogły więc stanowić jedynie podstawę do przeliczenia świadczenia z uwagi na podwyższony staż ubezpieczeniowy zgodnie z art. 112 ustawy emerytalnej .

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zgodnie z treścią art. 386 § 4 k. p. c. zmienił punkt I – szy zaskarżonego wyroku i orzekł co do istoty jak w punkcie I – szym sentencji .